

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET

2000. február

HALÁSZ PÉTER

„EGY ŐRÜLT NAPLÓJA" AVAGY AZ AKNASZEDŐ FELJEGYZÉSEI

Ötödik könyv

Színpad

Fehér csempézett szoba-fürdőszoba sarka. Ajtó két oldalon.

Elérhetetlen magasságban ablakkivágás, vagyis börtön-cellaablak. A helyiségben asztal, szék, ágy és egy karosszék, fehér lepedővel letakarva. Egyéb kellékek szükség szerint. (Persze a helyszín lehet egy üvegkalicka is. Hipermodérn kórterem szobabiciklivel, futógéppel, ahogy ez jobb helyeken szokás, ahol komolyan veszik az elme-betegeket.) Szóval legyen inkább a kórterem körbe ablakokkal, ahol a látogatók benézhetnek, és legyen egy diszpécserfülke (mert aki a kis fülkében van, azt nem érinti a kórterem fizikalitása, az elfogultság nélkül tudja irányítani az eseményeket).

(A futógép és a szobabicikli használatkor automatikusan bekapcsol egy nyugtató zenét és a háttérben egy szép tájképet.)

A hold besüt az ablakon. (Pusztly luna szvetyit.)

P. (Popriscsin, Péter, Páncsics Miklós középhátvéd, Puskin, Poe, Pavese, Pindarosz és másokra utaló iniciálé)
MARGÓ (Nő, Nővér, Terapeuta, Nagyzezsda, Margit,

Mária, Abigail, földrajztanárnő bugyi nélkül, pszichológus, Auróra, Morgiána, Anyja helyett apja fasza) TRIXI (pszichiáter, Dominátrixa, diszpécser, tüskés hajú korrektorgép, nem dohányzik)

P. gitározik. Dúdol

MARGÓ *(belép egy pálcával, lesújt P.-re)* Hamis!

(Kiviszi a gitárt a helyiségből. A 101. dalmát kiskutya néz vissza az ajtóból)

SÖTÉT

Margó felsegíti P.-t a futógépre. P. fut, Margó figyeli, majd leül az asztalhoz. Kinyitja a komputert

TRIXI *(mikrofonba beszél)* Néhány adatra van szükségem. Kórkép?

MARGÓ Ideopátia. Regresszív kinesztetikus látás. Ez összefügg az ideopátiával. Inszomnia. Patológias álmatlanság. Az eddigi vizsgálatok alapján megállapítható, hogy a beteg ezt tudatosan okozta magának vélt céljai eléréséhez.

A bankpénztárhiányból fakadó szorongástünetek csoportjába sorolható.

TRIXI Narko- és epileptikus tünetek?

MARGÓ Negatív.

TRIXI Anamnézis?

MARGÓ Pontos adatok nem állnak rendelkezésünkre.

Feltehetően zavaros családi viszonyok. A Szondiból következtetve - felmenőknél gyakori szuicid.

Lobotómia szükségtelen.

A kezelés első fázisában elektrosokkot alkalmaztunk, majd inzulinsokkos kezelés hatására a téveszmék csökkenését és a kedélyállapot-kilengések kiegyenlítését tapasztaltuk. A humán terápiák jótékony hatást gyakorolnak rá.

TRIXI Ebből messzemenő következtetéseket nem vonhatunk le sem a beteget, sem a terápiát illetően.

Pszichodráma

MARGÓ *(a fekvő P.-hez)* Most valamit kipróbálunk a

maga érdekében. Nem jár fájdalommal (nem fog fájni). Nincs utóhatása. Magamnak is beadom intravénásan, csakúgy, mint magának, látja? (INJEKCIÓ)

TRIXI Maga intelligens, valamennyire olvasott. Talán hallott arról a módszerről, amit ma kipróbálunk. Összefoglaló nevén pszichodráma. A pszichodráma az az értelme, hogy ön artikuláltan és drámai módon találkozzon és szembesüljön saját énjével. Ez terápia. Ez nem színház. Ne álltassa magát azzal, hogy művész. A színházművészet más. Az arra szolgál, hogy a nézők lelkét felemelje, szépséggel, gyönyörrel és félelemmel töltsse el, hogy kizökkentse a mindennapi kerékvágásból. Erre mi nem vagyunk képesek. Elégedjünk meg annyival, *hogya* magát visszavezessük a hétköznapokba. Ez nem művészet, ez tudomány a művészet segítségével. Rajzai sem kifejezőek. Kockás papíron sarkokat köt össze egyenes vonalakkal. Ezt nem tudjuk kiállítani.

Tehát a pszichodráma, amit most hall, vagyis a történet nem lesz idegen öntől. Mindegy, hogy milyen témát veszünk elő, csak legyen benne szeretet. Itt majd találkozik egy személlyel, bizonyára felismeri. Ne mondja magában, igen, ez én vagyok, de azt se mondja, hogy nem én vagyok. Nevezzük ezt a személyt P.-nek. Fedezze fel magát ebben a személyben vagy magában ezt a személyt. Belülről mindenki másnak látja magát. Nem a típus számít, hanem a részletek. Figyeljen, és játsszon, ha tud. Kerekedjen felül előítéletein és félelmein!

Kezdhethük?

MARGÓ Igen, Trixi, kezdhethük. (T.-hez) Ugye nem vesztettél el. Nem vesztetted el a fonalat? (P.-hez) Nem vesztette el?

TRIXI Szükség van még egy adagra, Margó? ... Rendben van, Margó...

MARGÓ (olvás) Nagy kő esett le a szívemről. Meghalt az apám. Nyomasztó figura volt. Még a hamvasztás előtt otthagytam az orvosi egyetemet. Szabályosan kiiratkoztam. Az ő ambíciója volt, hogy orvos legyek. Engem taszít, sőt, kimondottan undorít a betegség. Ennek nyilván az az oka, hogy anyám kilencéves koromban meghalt. Az utolsó kórházi látogatáson, egy nappal a halála előtt olyan kellemetlen szagot árasztott az álla alatt felvágott seb, hogy hányinger kerülgetett. Láttam, apám arca is eltorzul, küszködik, cigarettát morzsol a kezében. Nem gyújtott rá. Anyám tőle szokatlan módon bocsánatkérően nézett apámra. Úgy rémlik, ki is mondta: Bocsánatot kérek. Ma már tudom, a morfium és a gennyes váladék szaga volt -

épp elég időt töltöttem a prospektúrán és az intenzív osztályon. Sőt, most is érzem a nyelvemen. Ebbe még az is belejárt, hogy a morfium konstupációt okoz, és ezért a respirációnak éles a szaga. Anyámat szeretem. Egyáltalán nem tudok együtt érezni a betegekkel. Én még azt sem értem, ha egy nő sírva fakad. Mellesleg apám önkézeivel vetett véget életének, de ezt hagyjuk. Ezt ő így gondolta, az ő dolga. És ez ma történt. A rektori hivatalban közölték velem a hírt. Nem vártam meg a rektori részvétnyilvánítást. Ott-hagytam az irodát. A rektor azt gondolhatta, hogy nagyon megrázott az esemény. Szó sincs róla. Valahogy nyilvánvalónak tűnt a hír. Mi másért hívnának a rektorhoz? Csakis halálhír.

Új életet kezdek orvosi szakszavak nélkül.

„Reggel későn keltem fel.”

Azt hiszem, anyám bocsánatkérése helyénvaló volt.

Erre így még sohasem gondoltam.

Délben egy volt csoporttársammal (medikus) találkoztam. Hiányolt a gyakorlatról. Közöltem vele, hogy felhagytam az orvosi egyetemen, bár ez egyáltalán nem tartozott rá és korábbi kollégáimra sem. Az első reakciója ez volt: Mihez kezdesz, mit fogsz csinálni? Mit érdekel, *hogya* mit fogok csinálni? Nem mindegy? Te úgyis elvégzed az orvosi egyetemet, még ha tűzszerész leszek, akkor is. Humoromnál voltam. Nem voltam elutasító, csak a tőlem megszokott stílusban válaszoltam.

Apám egy hónapja halt meg. Az urnája ott van a polcomon.

Szürkésárga, kavics alakú csontdarabok egy befőttesüvegben. Ez az apám. Amúgy nincs szem előtt. A kérdés viszont jogos: mit fogok csinálni? Ez a véletlenül elejtett tűzszerész nem is olyan rossz ötlet. Az első ötlet. De még viccnek sem rossz. Sőt, ha belegondolok, érdekel, nagyon is érdekel, annyira érdekel, hogy elmegyek a tűzoltóságra, ők majd útba-igazítanak.

A tűzoltóságon a parancsnok felvilágosított: Annak, hogy tűzszerész legyen, két útja, módja lehetséges. Vagy hivatásos katonának jelentkezik - ez bizony hosszadalmas folyamat, májusig várnia kell, és alkalmassági vizsgán kell keresztülmennie -, vagy tűzoltóságodnak, és ha a munkájával elégedettek vagyunk, akkor támogatjuk - a tűzoltói szolgálat mel-

lett - tűszerzési kiképzését, hiszen nekünk is szükségünk van képzett szakemberekre, különös tekintettel az újabban elharapódzott robbantásokra.

(Rátámaszkodik P. mellére) Ismerős? Csak úgy tudunk együttműködni, ha tudja, hogy ki maga.

Maga az, aki volt.

A feladat veszélyes, de mi vagyunk a legkevésbé veszélyeztetettek, hiszen mi minden eshetőségre felkészülünk. Viszont a lakosság csak egy-egy bombát kap egész életében, miránk pedig minden másnap jut legalább egy. Statisztika... Akkurátus ember ez a tűzoltóparancsnok.

Két perc gondolkodási időt kértem. Ők jelezték, lehet egy fél óra is, mert elmennek ebédelni. Lemondtam a gondolkodási időről, és jelentkeztem segédtűz-oltónak. (A parancsnok egy négyoldalas űrlapot adott át azzal, hogy ezt másnap vigyem vissza, és ha mindent kitöltöttem, akkor már munkába is állhatok.)

(Megrázza P.-t) Járt a tűzoltóknál, vagy nem járt?!...

(Olvas) Búcsúzásakor kezet rázott velem. Szabályos, nem túl erős kézfogás volt. A jól sikerültek közé tartozik. Éreztem a tenyere melegét. „Isten hozott minálunk.”

(Mefogja P. kezét megrázza, sőt, több)

(Olvas) Amikor elhagytam a tűzoltóság épületét, eszembe jutott egy epizód - az urna kiváltása. Kézenyelmetlen esemény, hamar túl akartam jutni rajta, de nem tudtam, mi a menet. Felkészületlenül mentem a hullaházba vagy a krematóriumba, vagy hogy a faszba hívják. Semmi kétség: azért asszociáltam a tűzoltóság után apám urnájára, mert ő is tűzben végezte.

A halottasházban pénzt kértek az ónból készült urnáért. Pénz nem volt nálam, és arra sem tudtam válaszolni, hogy hova helyezték el az urnát, pedig biz' isten túl akartam lenni ezen az értelmetlenségen. Majd másnap visszajövök - mondtam. Másnap egy befőttesüveget vittem magammal, és az illetékes minden tiltakozása ellenére áttöltöttem a maradványt a befőttesüvegbe, és kimasíroztam.

Apám ünneplőöltönyét levittem a szabóhoz, aki még aznap rám igazította, száztíz kilóról hetvenkét kilóra. És most már hagyjuk a francba ezt az egész faterüget.

Annyi pénzem még maradt, hogy este lemenjek va

csorázni a törzshelyemre. Több csoporttársam is ott volt. Furcsán néztek rám, én pedig, mint egy forradalmár, bedobtam: tűzoltóság vagyok, és kész. Ott ült az asztalnál É., akit már többször nem mertem megszólítani. Most is csak egyszer néztem rá. Éppen nevetett. Nem rám, nem rajtam, csak egy asztali viccen, de éppen felém fordult. Nem kapta el a fejét, hanem csak szép nyugodtan folytatta a körkörös nevetést. Anyám, micsoda jó dudái voltak!?

Így hát a tűzoltóknál dolgozom, kocsit mosok. A parancsnok mindennap lebarmol, hogy nem elég tiszta, itt meg ott szappanfoltos, és kihagyom a mosást, ahol nehéz elérni. Furcsán viselkednek velem a bajtársak. Nem értik, hogy mit keresek ott. Egészen másképp beszélek, mint ők.

Túl intelligens vagy, ez a te bajod. Veled nem lehet beszélni, mert sokat figyelsz minket, ahelyett *hogya* a dolgozóra figyelnél és a borospoharadra, nehogy valaki megigya előled, amikor meg iszol, akkor egy-szerre benyakalod azt a bort. Egy tűzoltó így nem iszik, nem siet. Mert aztán bennég. Biztos diplomád is van.

Mióta tudják, hogy kiléptem az egyetemről, doktor úrnak szólítanak.

Azt gondolják rólam, hogy meghibbantam.

Ma volt a második bevetésem. Kimentettem egy kutyát a tűzből.

Sok tévét nézek, és nem olvasok, csak újságot.

Ma találkoztam véletlenül Évával, egyenruha volt rajtam. Rajta is. El kéne vinni bevetésre. Megmutatni neki, milyen a tűz. És ha véletlenül megbotlik, kimentem, és nem kérek tőle semmit, de ő megcsókol, és én meglepődöm.

Tetszik neki zárkózottságom, egészen megváltoztam, már nem vagyok olyan lekezelő, mint az egyetemen, igazi férfi lettem, a csoporttársaim kibírhatatlanok, mindnek csak az jár a fejében, hogy pesti kórházba kerüljön, és mindenki nyal a tanársegéd úrnak, és minden lány lefekszik neki, csak hogy pesti kórházba kerüljön. Igazad volt, tűzoltó! És még egyszer megcsókol, de most már nem eresztjük el egymást, és ott a tűzoltóautó hátsó kerekénél egy nagyot kefélünk, és az sem zavarja, hogy a bajtársak körbelihegnek meg röhögnek. A parancsnok pokrócot vet a hátamra, ez nem szokás, te kan! Doktor úr.

És Éva szirénázik a gyönyörűségtől, ötször elélvez.

Kátai utca 42. III. emelet 4. Odahajtom a tűzoltókocsit. Bekapcsolom a motort, felnyomom a létrát. Le-állítom a motor berregését. Ránézek az órára. Meg-várom, míg minden lenyugszik körülöttem. Felkészok a létrán. Benézek az ablakon. A nappali ajtaja a hálószobára nyílik. Tűzoltócsákánnyal beverem az ablakot, ott állok a szoba közepén. Na, most mit tátogsz, nem láttál még ilyen kicsi tűzoltót?

P. bekúszik Margó combjai közé. Margó kutyamaszkot ölt

TRIXI Most kell koncentrálni, Margó.

MARGÓ Ne pofázz bele! Mindig, mindenbe belepofázol!

Neked fogalmad sincs arról, *hog*y mi történik! (*Rátapos P.-re*)

TRIXI Fegyelmezetten, Margó, így képtelenség koncentrálni.

P. A herceg mondja: a legjobb kormányzás a legkevesebb kormányzás.

Margó felsegíti a földről, P. áll a terem közepén. Margó elszív egy cigarettát a nyitott ajtóban, majd vissza az olvasmányhoz

MARGÓ Vettem egy hadászati folyóiratot. A CNN már nem elégt ki. Szégyenlősek, és mindig a legérdekesebb résznél hagyják abba, nem érdekel a business hour, bár ott tudtam meg, hogy száztízmillió taposó-aknat szórtak szét a földön, mármint hogy bomba üzlet, és feldobta a protézisipart is. Tolókocsigyár, két-ezer új alkalmazott, emelkedik az életszínvonal. En-

'gem a részletek érdekelnek, minden, amit az aknákról, össze- és szétszerelésükről tudni lehet, határfok, igen, határfok, hőfok és határfok, robbanás, teremtés, újjáteremtés, születés, halál, sárgarépa.

Nem emlékszem, milyen indíttatással jutottam el a Hadtörténeti Múzeumba. Megmutattam tűzoltó-igazolványomat a portásnak. Be akarok iratkozni a könyvtárba. Ez szakkönyvtár, itt nincs beiratkozás, itt engedély van, itt hadititkok is vannak, titkos iratok. Várjon egy kicsit. Öt percig vártam az előcsarnokban, hogy megjelenjen az illetékes. Fel és alá sétáltam a portás fülkéje előtt. Öt és fél lépés minden esetben. Egyszer sem jött ki hatra. Csöngetnek, nem nyitom ki az ajtót, biztos a gázóra-leolvasó... elment. Megálltam, és végigmotoztam a zsebeimet és a zekémet,

hogy nincs-e nálam valami gyanús tárgy, amit elvehetnek tőlem a belépéskor. Hiszen ahogy mondták, a titkos adatok tárába lépek be. Szólt a portás: Beléphet!

Margó felemeli P. karját, csészealjait és egy teáscsészét helyez a kehellyé formált ujjakra. P. kicsit remeg

(*Olv*as) OZM-4 fémkötésű fragmentációs akna. Emberek megölésére tervezték, pontosabban annak az egyednek a megölésére, aki rálép, és az öt körülvevők megsebesítésére. A gyújtószál egy rövid hengerben van elhelyezve, amiből függőlegesen áll ki a detonátor. Ez indítja be a robbanást. A tartóhenger egy horoggal van beakasztva a földbe, miáltal a robbanáskor a talajon marad. Így érhető el, hogy több mint ezer fémsrapnelt vet a levegőbe, huszonöt méteres sugárban. Hatásosabb, mint a föld alá temetett, azonos méretű akna. Ismert példák: Olaszországban, Valmarában 1969-ben és Észak-Irakban nagy mennyiségben találtak.

' A gyújtás típusa szerint háromféle taposó- és akadályhuzalos robbantószerkezet van használatban. A PMN akna nagy mennyiségű robbanóanyagot tartalmaz. Úgy lett megtervezve, hogy gyakorlatilag nem lehet semlegesíteni. Biztonsági előírás: az aknafektetők a fektetéstől számított tizenöt-húsz percen belül aktivizálhatják a robbanótestet.

A kisméretű BPD-SD 33 szétvető, antiperszonális akna fellelése rendkívül nehéz. Hidraulikus antisokkszerkezet biztosítja, hogy mesterséges nyomással vagy robbantással ne lehessen semlegesíteni. Rendkívül könnyű, és helikopterrel nagy számban szétszórható. Formája leginkább egy szappandobozra hasonlít. A vietnami antiperszonális aknat akadályhuzalos felhasználásra tervezték. Közvetlenül a föld alá kell ásni. Teleszkópja a legkisebb nyomásra is beindítja a robbanást.

A taposóakna robbanásakor a közvetlen áldozatok mellett a közösség nemcsak fizikai, hanem mentális sérülést is szenved, nevezetesen: PTSD - Post Traumatic Stress Disorder. Trauma utáni stresszrendellenesség. Bagdad utcáin férfiak és asszonyok rohangálnak céltalanul, kiabálva. Shell shock. Légnyomás okozta sokkos állapot.

P. Margó háta mögött áll, talán túlságosan is közel hozzá

(*Olv*as) Halló, főkapitányság, itt az Aranykéz utcai

robbantól! Vállalom a felelősséget, nem tartozom semmilyen szervezethez. Nyolc másodperc. Engem ne mérjenek be, ne próbáljanak bemérni. Halló, kapitányság. Vállalom a felelősséget az ulsteri bombázásért. Halló, kapitányság, negyvenhat TNT a jeruzsálemi piacon. Vállalom a felelősséget. Nem tartozom semmilyen szervezethez. Egyszemélyes hadsereg. Az aknaszedő. Halló, kapitányság, közölkék a Lordok Házával, *hogy a* Buckingham-palotába csak az én engedélyemmel. lehet belépni, robbanásveszély, megvédem Dianát attól a rohadt bagáztól, akik csak a szart keverik, és azt akarják, hogy az a szegény, gyönyörű hercegnő felrobbanjon, és a melle ott fityegjen a vaskerítés lándzsáján, és a combja a virágágyásban.

(*Olvas*) Jól képzett tűzszerészeket keresünk. Foglalkoztatás helye: Kuvait. Jelentkezni lehet bármely országban vagy a kuvaiti követségen, ha ilyen nincs, akkor az UN-kirendeltségen. Alkalmassági bizonyítvány kötelező. Első osztályú munkafeltételek. Utazási költségek, beleértve a munkavégzéshez szükséges eszközök túlsúlyát, négyszáz kilóban meghatározva. Havi ötezer dollár fizetés, plusz napidíj. Életbiztosítás: az ilyenkor szokásos. Fatális balesetnél földi maradványait a kívánt helyre, ha ez nincs megjelölve, szülőhazájába szállítjuk. Az életbiztosítási összeget az ön által megjelölt személy részére egy hónapon belül kifizetjük, ha nincs megjelölve, akkor a honos ország öröklési jogszabályai alkalmazandók.

Zsoldos vagyok Kuvaitban, megtisztítom a sejk palotáját.

MARGÓ (*gitárt hoz a szobába*) Megismeri? P.

váratlanul dalra fakad, mintha normálisan

(*Már nem bírja a történetet elviselni, és hogy alig jön visszajelzés P.-től. Egy mondat után bekiabál*) Elég!

(*Olvas*) Miniszter leszek. Felrobban a palota bal szárnya, a bomba beindul, pajzsomat rossz szögben tartom. Nagy hiba. A légnyomás harminc méterre vet. A srapnelt megúsztam, minden tagom fáj, fekszem az olajkirály márványpadlóján, mozdulatlanul vizsgálom, mi zajlik bennem, nem repedt-e meg a májам, nem tört-e be a bordám. Csak néhány karcolás, véres a kövezet, a doki majd összevarrja néhány öltéssel. Lábam, kezem megvan. Most felkelek, megbotlok egy tetemben, nem is tetem, még él, *négy* darabban.

Jól lebaszom a nemzetbiztonsági főnököt. A szemét, az irakiak beépített embere, el akar tenni láb alól... A szaúdiak is áskálódnak.

Ideje elhúzni.

Ajánlott levél. Felmondás. Csöngetnek... nem nyitok ajtót. Ezeknek? Gázszámla, elektromos művek, villanyszámla, tértivevény. Az utolsó tányéraknakonzerv. A detonátor leválasztása, a tányérakna hatástalanítása a feladat. Hozzá kell férni a zöld vezetékhez. Négy perc áll rendelkezésemre... Ha ezt nem nyitom ki, minden elveszett, minden elvesztek, mehetek, el-vesztem az állásomat, a legendát, a kambodzsai baj-társakat, nitroglicerinnel koccintottunk a születésnapomon, elvesztem a legendát, nem beszélnek rólam többé Dzsibutiban. Mehetek vissza medikusnak. Időzített bomba. Egy konzervnyitó kell, a zöld huzalt határozott mozdulattal elcsípni, nem remeghet a kéz. A legkisebb rázkódás is fatális, ezredmásodperces csip-pentés. Fáj a gyomrom az izalomtól, nem ettem napok óta. Konzervnyitó... az utolsó tányérakna. Új technológia, hallal töltik a taposóaknákat. Nem bírom tovább idegekkel. Ki az utcára, fedezékbe. Kérem, könyörgök, hányadika van, valaki szóljon hozzám, legalább azt mondja meg, hogy hány óra. Kérem, üljön mellém a padra, em kell beszélgetni.

P. felgyújtja magát

(*Tovább olvas*) Pénztárosnő, pénztárosnő, nincs egy konzervnyitó ebben az üzletben? Nem kell csavarosnak lennie, olyan is jó, amelyet a hüvelyk- és a mutatóujj közé kell szorítani. Ki kell szabadítanom a robbanótöltetet.

MARGÓ Trixi! Trixi, elvesztettem a fonalat.

TRIXI Tudom, Margó, regisztrálódott. Kontakthiba az idegpályán.

Mozgásterápia

P. a futógépen

MARGÓ Tudja, hol van? Intézetben. Ez a kettes számú elmeógyógyintézet, ahol tegnap is volt.

Elmeógyógyintézet. Rehabilitáció.

Akár bízik benne, akár nem, mi rendbe hozzuk.

Margó leszedi P.-t a futógépről, és leülteti az asztalhoz, a komputer elé

MARGÓ Naplót ú... Trixi, érdekel minket a beteg naplója?

TRIXI Igen, Margó, minket minden érdekel, ami a beteggel kapcsolatos.

MARGÓ Egy pillanat, lassan jön elő a program. Megvan. Mondhatom? Mindent elvágólag. A lepedő feszül. A pokróc visszahajtv. Lepedő visszahajtv a pokrócra, matrac alá tűrve. Párna ránc nélkül felpuffasztva. Alvás takaró nélkül...

P. Bebújás a pokróc alá - bonyolult mozdulatsor. Mozdulatsor törölve. Fekvés vigyázzállásban. Az ágy-nemű megbontása lelkiismeret-furdalást okoz. A lelkiismeret-furdalás gyilkosságba sodor. A sodrony nem süppedhet be. A besüppedt sodrony a matrac alá sodor. A besüppedt sodronyon a matrac meghajlik. A matrac ráncot vet a lepedőre, a pokróc derék-tájon meggyűrődik. *(Egyre jobban remeg)* Alvásképtelenség. Az alvás egész napos körültekintő, minden lehetőséget figyelembe vevő tervezés és pontos kivi-telezés eredménye. A pontatlan kivitelezés lelkiismeret-furdalást okoz. A lelkiismeret-furdalás, gyilkosságba torkollik. Lefekvés önparancsszóra.

MARGÓ Magának aludnia kell reggelig, nem zavarhatja meg az én pihenésemet, én is ember vagyok, magát mások tartják el, ezért éjjel nem mocoroghat, nem vizelhet be az ágyába, és főként nem adhat ki nyögés-szerű hangokat, mintha valamije fájna, mert semmije sem fáj magának, csak *úgy* érzi, de ez még nem elég ahhoz, hogy megzavarja az éjszakámat, hogy az örületbe kergessen, és ne kezdjen minden mondatot háromszor!

TRIXI Margó, futás!

MARGÓ *(a futógépen futás közben)* Anyáddal szórakozz, Trixi!

MARGÓ *(megmossa P. fogát)* Nem értem, micsoda alak maga. A komputert nem felejtette el, a fogmosást meg elfelejtette. *(Borotválja P. tar koponyáját)* Olvassa, amit írt!

TRIXI Olvasson tovább!

P. A lefekvésnél első a leülés. Arra a helyre kell leülni, ahova fekvéskor a fenék esik majd. Nem szabad teljes testsúllyal a fenékre nehezíteni - ágytörésveszély. A nyomást meg kell osztani a talppal. Ez csak úgy lehetséges, ha a térd és a nagylábujj kilencvenfokos szöveget zár be a padlóval. A comb megfeszül. A kéz a comb aljába kapaszkodik. A két középső ujj a többi ujjnál öt dekagramm per centiméterrel nagyobb nyo-

mást gyakorol a combra. Tükrözött kartartás. Alkar, felkar százhusz fokos szögben. Karizmok megfeszülnek. Görcselkerülés. Görcs - lelkiismeret-furdalás. A lelkiismeret-furdalás gyilkosságba torkollik.

Korrekción a mozdulattervezésben: a fenéknek egy félfenéknyivel közelebb kell kerülnie az ágy széléhez. Mert az oldalra dőlés után a hátragördüléskor így foglalhatja el az ágy közepét. A két kézfejnek, természetesen, egyenlő távolságra kell pihennie az ágy szélétől, tenyérrrel lefelé. A dőlés oldalra lassan történik, egyensúlyban tartva az alsó- és a felsőtestet. Bonyolult mozgássor. A tenyér enyhén kapaszkodva a comb oldalára csúszik. Dőlés közben félfordulat, lábkiegyenesítés a levegőben. Száznegyven fokos V alakzat, ahol csak a fenék érintkezik az ágygal. Megérkezés vigyázzfekvésben.

TRIXI Margó! Ez logikus.

MARGÓ Igen, Trixi, tudunk rajta dolgozni. *(Leül a gépre)*

P. A következő feladat a pozíció tökéletlenségének lelkiismeretfurdalás-mentes elfogadása. A lezajlott esemény jelzőmentes felidézése. A gyűrődést el kell fogadni.

Párhuzamos simítás a pokrócon, a comb mellett.

Vigyázzfekvés. Szájtartás. Orrcima-felügyelés.

MARGÓ *(olvassa a komputerből, a mondatok között jelentős pillantást vet kijelé, Trixi-re)* Nem érdemes élni.

Nem lehet meghalni. Nehéz enni. Bonyolult mozgás vár ránk holnap reggel. A vigyázzfekvés az egyetlen elviselhetetlen pozíció, amiben létezni lehet.

P. *(suttog - konspiratív tónus)* Ezt magának írtam. Ezt én mondom. A szemhéjat nem lehet becsukni. Önbecsapás. A szemnek magától kell lehunyódnia. Az önbecsapás alvásmegfosztottságot eredményez, a kialvatlanság lelkiismeret-furdalást okoz. A lelkiismeret-furdalás gyilkosságba hajszol. Ezt magának írtam. Ezt előről kell kezdeni.

MARGÓ A szemhéjra való gondolás annyira felzaklatta, hogy lerombolta az egész mozdulatsor precizitását? Így nem lehet aludni.

P. Így nem vagyok képes aludni. Hetvenkét nap a világsúcs. Encefalitisz.

MARGÓ Parancs. Vigyázzfekvés.

Nincs visszatérés, a tökéletlenség lelkiismeret-furdalásmentes elfogadása a feladat. Mozdulatlanság, válsztott gyötrellem.

P. Gyötrellem szó kiiktatva.

MARGÓ *(Trixi felé, a komputerből olvassa)* Ezt a monológot P. testében kettéválva adja elő. Egyik teste az

ágyon vigyázzállásban fekszik. A másik teste az asztalnál ül, a komputer előtt, ahová beleír, ahonnan felolvas.

P. Ha nem látom a kezem, akkor lelkiismeret-furdalásom van, hogy elvesztettem a rám bízott kezét. Ugyanez van a lábammal is.

Szem előtt kell tartani.

MARGÓ Tud beszélni.

P. Igen. Nehéz. Csak rövid mondatok. Tisztában vagyok helyzetemmel.

MARGÓ Mi a helyzete?

P. Vigyázzállásban fekszem. Nem mozdulok. *(Az ágyra mutat)*

MARGÓ Kényszeres?

P. Igen.

MARGÓ Most rossz állapotban van.

P. Tisztában vagyok helyzetemmel. *(Egyre agresszívebben)*

Én kérem... Kérem én... Városi vagyok. A vakok intézete mellett lakom. Irigylem a vakokat. Őket nem zavarja a mozgásban a troli, a rácskerítés mintája, a keresztvonalak a járdán, ők ráléphetnek a keresztvonalra, és senki sem hal bele, nem sodorja őket gyilkosságba, nem metszik el a betörőnő torkát. Nem lökik le a betörőnőt az ötödik emeletről. *(Margóhoz)* A hátam mögött áll?

MARGÓ Igen.

P. Miért áll a hátam mögött?

MARGÓ Megszokásból. Nem is állok, hanem fel s alá járkálok. Időnként elgondolkozom. Ilyenkor megtorpanok. Aztán továbbmegyek... Viselje el... Miért a háta mögött? Nem lehetek mindig szemben magával. Kifáraszt.

P. Ez az. Ez az. Én nem tudok a hátam mögött állni. Ez a baj.

P. *(kerékpározás közben)* A Hermina út és az Erzsébet királyné útja sarkáról vittek el Bölcskére. Nem sikerült elmozdulni a sarokról, sem haza, sem a villamosmegálló felé. Két napig próbáltam ellépni, de a járdaszegély megakadályozott. Félfordulattal talán elindulhattam volna a villamosmegálló irányába, de ahhoz előbb el kellett volna fordítani a fejemet. Ha merev nyaktartással fordulok, mintegy a tengelyem körül, akkor mindenki engem figyel, hogy még fordulni sem tudok rendesen, mint a velem egykorúak, fiatalabbak vagy idősebbek, mert eltört a nyakcsigolyám vagy a gerincem, vagy becsípődött egy ideg, holott nem tört el, és nem csípődött be. Mindenképpen nyomorék. A sok tekintet, sajnálat, ami mind felém

irányul, elvonja a figyelmemet a feladat megtervezéséről és végrehajtásáról, mert az a személy, aki így tekint rám, biztos azzal a hátsó gondolattal teszi, hogy ennél az embernél én jobban tudok futni, sokkal jobban élvezem az ételt és az italt, mindenképpen tehetesebb és okosabb vagyok nála, miért eresztik ki az utcára az ilyet, csak megzavarja az emberek harmonikus együttlétét, az utca rendjét, a folyamatos mozgást a villamos-járdaszívet és a járda között, mindenképpen balesetet okozhat feltűnő viselkedésével, csak teher az utcán, és ezt meg is említi a mellette haladó sárga szatyros nőnek, aki még nála is gyorsabban halad, és rám se hederít, vagy legalábbis úgy tesz, de azért egy felesleges pillantással végigmér engem az utcasarkon.

(Meg kell ismernem minden egyes személyt, aki rám néz, kivételezés nélkül. Szemkontaktust elkerülni.) Figyelmeztetni kellett magam, hogy vegyek lélegzetet, egyenletesen, nyolc számolás be, nyolc számolás ki. Sokszor nem veszek levegőt. Fulladás. Lelkiismeretfulladás. A vállamat rézsútos irányba, hátra kellett volna feszítenem. Csavart mozdulat kivételezésére nem vagyok képes, bonyolult, meg sem közelíti a terv pontosságát. A talpon meghúzódik a bőr, a láb-ujjakat egy kicsit megemelni. Fordul a bal sarok. Remélhetőleg a cipő és a sarokbőr nem mozog külön, a sarokbőr nem csavarodik. Az utcatábláról át kell vinni a tekintetet egy olyan pontra, mely elősegíti a fordulást, és bízni abban, hogy nem egy másik feliraton akad meg tekintetem, mert azt el kell olvasni. És tessék - Közlekedési Múzeum. Amíg mindent nem tudok erről a feliratról, addig nem is lehet tovább-menni.

Az elmulasztott ismeretanyag-feldolgozás lelkiismeretfurdalást okoz, és akkor jön a testvérem zöldes-sárga arccal, gázcső lóg ki a szájából, és belém ereszt egy pisztolygolyót, és én elvérzek, és nem tudom a testvéremet megmenteni a biztos haláltól. Törölve. Fej mozdul a bal váll felé vízszintesen. Pislogás tilos. Iránytévészeti lehetőség, folyamatosságmegszakadás. Közlekedési Múzeum. Köz. Tőszó. Tő. Szó. A szó töve. (Szó? Alany, állítmány, tárgy, határozó, jelző szó.) (Főnév, ige, melléknév.) Tő. Tő. Tő. Töltő-toll. Törölve. Segg törölve. Törülköző. Törölve. Törülköző első ő rövid ő. Tő hosszú ő. Köz rövid ő. Mindenki. Lelkedés. Megismerhetetlen képző. Közlekedési. (Mindenki, megismerhetetlen képző, i, helye.) Köz, között, távolság. Lelkedés, megtétel, közlekedés, távolságmegtétel.

Múzeum. Görög. Moiseon. Nem tudok görögül. Nincs idő görög tanulásra. A moiseon helyét az agyamban elfoglalta a Mojszejev Együttes a rádióból. Hang jön, nem lehet kikerülni. Törölve. Nem lehet törölni. Hang. Benn hangzik. Villamoscsikorgás, két napos hang.

(A szoba közepén állva) Negyvenkét napig álltam a sarkon. Mostohaanyám rendelkezésére vittek el. Nem sikerült a csavart mozdulat. A terv pontos volt, minden nehézség ellenére, de a kivitelezésbe mindig valami hiba csúszott, és a mozdulatot előlről kellett kezdeni. Újabb és újabb környezeti elemek zavartak meg. És egyre jobban kirajzolódottak a talpamon levő barázdák.

Nem értettem, miért van szélesebb köz a nagylábujjam és a mellette levő lábujj között, mint a többi lábujjam között.

(Ágyon fekve) Fekvő helyzetben vittek Bölcskére, autón. Volt időm átgondolni a helyzet lehetetlenségét, világos volt, hogy nem viszem így semmire, hogy mindenkinek gondot okozok.

Mellettem ült egy férfi kockás zakóban. Én azt akartam mondani, hogy nehéz helyzetben vagyok, de a zakója, meg hogy ő is nehéz helyzetben van, látni a testtartásán... és semmi körülmények között nem érdelek meg kivételes bánásmódot, hiszen ebben az állapotban semmit sem érdelek, és ha mégis valaki törődik velem, akkor lelkiismeret-furdalásom támad, és bele kell fojtanom a macskát a vízakna alján összegyűlt tócsába. Tehetetlenségem patológiás, kísérőm szerint. Tehetetlenségem patológiás.

Bölcskén megtanultam biciklin közlekedni. A pedál meghatározza a láb mozgását. A pedálozás hibátlan mozgáslehetőség. Felülni egyedül nem tudok, de ha megvernek, és felraknak a kerékpárra, és meglöknek, akkor tudok biciklizni. Megállni nem tudok, csak ha nekimegyek a falnak, vagy eldőlök, vagy le-löknek.

Itt nincsenek táblák Bölcskén, itt reggelizni kell, ebédelni és üríteni.

Bölcskén mindenki olyan, mint én.

Mariska mondja: János bácsi, elmegyek a boltba. És Mariska elmegy a boltba.

Fájdalom. Itt most már ősz van, esik az eső - nem lehet biciklizni. Mariska néni azt mondja, járni kell.

Margó behoz egy gyümölcsöstálat, a tál csomagolópapírral van letakarva, nem is tűnik annak, ami

(Egy darabon kíváncsian követi, aztán leül az asztalhoz) Elöttem kávésbögre. Már senki sem ül az asztalnál, csak én. Már senki sem ül az asztalnál, csak én. Már senki sem ül az asztalnál, csak én. A bögre füle jobb oldalra esik. Én balkezes vagyok. Ha jobb kézzel emelem meg a bögrét, vagy kibillen a kezemből, vagy ferdén emelem a számhoz, és rácsorog az ingemre. Lelkiismeret-furdalást okoz, fel kell gyűjtanom a házat, és végig kell nézmem, *hogy* Mariska néni benne ég.

MARGÓ A bögretestet kell megfogni - nem érdekes a füle -, figyelmen kívül hagyva a fület.

Még a kéz elindulása előtt a bögrével azonos nagyságú C betűt kell formálnom a hüvelyk- és a mutatóujjammal.

P. A középső-, a gyűrűs- és a kisujj a mutatóujjával hasonló tartásban a henger palástján. Palást, király, redő, mi-se, pap, ostya, kávé. Bögrepalást.

MARGÓ Irány: csésze.

P. C-formálódás útközben, középpont beirányítása. Tévesztés, újakezdés. A középpont a hüvelykujj csúcsától lefelé a harmadik bevágás. Kézpihentetés az asztal szélén. Kéz indul. Kéz nyílik, C alakzat, henger palástja. (Elkapja Margó torkát)

Margó kibontakozik P. szorításából, fölön csípi P.-t. Felvezeti a futógépre. Beindítja a gépet. A bambuszbottal rásújt P. hátára

P. Erzsike van velem.

MARGÓ Állj fel!

P. Nem állok fel, félek a lelkiismeret-furdalástól, hogy rosszul fog sikerülni. Kérem, várjon. Meg kell terveznem a felállást.

Nem vár. Nadrágszíjjal rácsap a hátamra. Fáj. Megfogja a kezemet.

Felhúz a székről. Éppen ott tartottam, hogyan kerültem a székre. Ez fontos volt a folytatáshoz. Két kézzel húz, megyek, ő háttal, én előre. Megállok, mert rájöttem, hogy a csapáskor a szijcsat a lapockám alá csapódott, és elfelejtettem a lelkiismeret-furdalást, ami a felállással jár, és a fájdalom megnyugvással töltött el, hogy elfelejtettem a C formációt, elfelejtettem, hogy nem kell megfojtani Erzsikét a lelkiismeret-furdalástól, és végignézni, *hogy* fojtogatás közben hogyan pattannak el az erek a szeme fehérjén. Most ál-

lunk, amíg erre gondolok, most nem lehet mozdulni.

A fájdalom fordulópont.

Pont most húz rám Erzsike a szíjjal.

MARGÓ Mozogj már, te hülye ló.

P. Hogyan okozzak magamnak fájdalmat, ha még a bögrét sem tudom megfogni?

MARGÓ A legegyszerűbb, ha reggelinél, amikor már mindenki elment, belevered a fejed az asztal szélébe, és akkor fel tudsz állni lelkiismeret-furdalás nélkül.

P. megteszi

Véres-a fejed.

P. Üveggömbben aludtam az éjjel, állva, és nem kaptam levegőt, és ki kellett törnöm az üveggömbből, és bevertem a fejem az ajtófélfába, amikor sikerült.

Van egy seb az alkaromon, ha kávézni akarok vagy menni, vagy tévézni, beleharapok.

Most már sok mindent tudok magamtól. Elmentem a boltba Mariska néni helyett, pedig havas az út. Nem részletezem, mert akkor összebonyolódik minden. A hó sokkal jobb, mint a zöld, az én szempontomból.

Margó ráteszi a laptopot a fekvő P. mellére, és mint egy esti mesét, úgy olvassa P.-nek. Csak a komputer fénye világít

MARGÓ Mariska néni azt mondja, hogy el kell választanom az éjszakát a nappaltól. Honnan tudja? Itt Bölcskén mindenki olyan, mint én.

Mariska néni azt mondja: Most lefekszem aludni. És lefekszik aludni.

Éjszaka sikoltozik álmában. Reggel azt mondja: Rosszat álmodtam. De már nem tudom, mit. Te is benne voltál. Cirkuszban volt. Kötéltáncos voltál. Egyszer voltam cirkuszban, ott láttam ilyesmit, de ilyet még nem láttam. Leestél, de a kötél a két lábad közé akadt, és az acélsodrony kettévágta a heréidet, aztán tovább, és szép lassan kettévágta az egész testedet, a fejed búbjáig. De egy darabban érkeztél a földre. Talpra estél. Hogy mire nem emlékszik az ember?

Jelenet sötétben

P. Éjszaka van. Nem tudok aludni. Csikar a hasam.

Nem tudom visszatartani. Ki kell jutnom a budiba. Beleharapok a jobb karomba. Nem vérzik. Még egyszer. Vérzik. Ha most felöltözöm, akkor itt szarom magam össze, az ágynál. Pokróc, a vállamra. Sípcsontomat a vaságy szélébe rúgom. Nagyon fáj, átvérzi a pizsamámat. A fájdalom kivisz házból. A budi zárva. Beverem a fejem a budiház sarkába. Kinyitom az ajtót. Fáj a homlokom. Sikerült. Sikerült.

Már nem fáj semmi. Csak érzeni, hogy fáj a lábam, a karom meg a fejem. Hideg van. Remegek.

Meg kell tervezni a visszavonulást. Napóleon, Borogyino, orosz tél, budi. Napóleon, orosz tél, budi. Napóleon térde és nagylábujja kilencvenfokos szöveget írt le Borogyinónál. Gyino. Két kéz megkapaszkodik a pad szélében. Nem görcsösen. A hideget ki kell iktatni. Gondolj meleget. Napóleon, Borogyino, budi. Napóleon kiiktatva, Borogyino kiiktatva, meghosszabbítja a feladatot. El kell választani az éjszakát a nappaltól. Test előrehajlik, hetvenöt fokos szög a comb-hoz képest remegést leállítani, gondolj meleget. Kapaszkodás a kézzel. Könyök kigyenesedik. Bal láb egy lábfejnyit előre. Térd nem engedi. Térd nem engedi. Hideg, megdörzsölni. Nem lehet, bonyolult, kivitelezhetetlen. Könyököt oldalhoz szorítani. Tenyerek a combvéghez simulnak. Egész felsőtest előre-hátra mozog. Mervev alsókar. Növelni kell a felsőtest hajlongási sebességét, hogy a kézsúrlódást dörzsölésnek lehessen nevezni. Bal láb e g y lábfejnyit előrelép. Ez csak tíz centi. Nem elég. Hibás kivitelezés. Vissza az egész. Elölről. Napóleon kiadta a parancsot. Bal láb egy lábfejnyit előrelép! Napóleon kiiktatva. Hósrihalál az orosz végtelenbe. Jégmezők lovagja. Iskolai kötelező Eisenstein. Tíz centi nem elég. Napóleon kiiktatva. Nyevszkij herceg kiiktatva. Meleget gondolni. Tíz centi. Húsz már lég lenne. Kéz a pad szélébe kapaszkodik. Görcs kiiktatva. Test hetvenöt fokos szögben előredől. Könyök kiegyenesedik. Bal láb egy lábujjnyit előre. Tíz centi nem elég. Vissza. Elölről. Remegés. Bal láb. Mervev. Görcs. Nem mozog. Kéz kapaszkodik a pad szélébe. Nem mozog.

P. az ajtó előtt fekszik, a földön

MARGÓ Tüdőgyulladás elmúlt. Átszállították a tüdő-klinikáról. Tudja, hol van? Intézetben. Ez a kettes számú elmeógyógyintézet, ahol tegnap is volt.

Elmeógyógyintézet. Rehabilitáció

Akár bízik benne, akár nem, mi rendbe hozzuk.

P. (a földön vigyázzfekvésben)

A mennyezetnek négy sarka van.
A mennyezetnek négy sarka van.
A mennyezetnek négy sarka van.
A mennyezetnek négy sarka van.
A mennyezetnek négy sarka van.
A kör tökéletes kétdimenziós mértani alakzat.
Négyszög alatt tökéletlen a létezés. A pont végtelen kiterjedésű. A mennyezetnek négy sarka van.

Margó felsegíti P.-re a zakóját

TRIXI Harminckilencedik születésnapomon, mint valami ajándék, elhagyhattam az intézetet. Először örültem. Aztán rájöttem, hogy mindegy, mert nekem nem az a problémám, hogy hol vagyok - kinn vagy benn -, hanem hogy hogy vagyok. Az utolsó találkozás Margó nővérrel így történt.
Az utolsó terápia - ő úgy nevezte, színházterápia -, mielőtt kieresztenek a világba.

Színjátás-terápia

P. és Margó a nyitott ajtó előtt állva

MARGÓ Maga intelligens ember, megfelelő tudással, ismeretanyaggal rendelkezik az élethez. Amit maga művel, az luxus. Az emberek dolgozni járnak fizetésért. Lakásuk van, és eltartják a családjukat.
Reggel felkelnek, reggeliznek, megmosakszanak. Kabátot vesznek, és kilépnek az ajtón. Lemennek a lépcsőn, és ott eszükbe jut, hogy nem zárták el a gázcsapot. Visszafordulnak, még akkor is, ha biztosak abban, hogy mégiscsak elzárták a gázcsapot. Elmennek dolgozni, barátkoznak a munkahelyükön. Szóra-koznak munka után.
Amit maga művel, az luxus. A mániákus depresszió - luxus. A kényszeres paranoia - luxus. Senki sem szereti ezeket a dolgokat a környezetében. Így magát senki sem szereti. Szeretet nélkül meg kell örülni. Maga örült.
P. Fekszem egyenes testtartásban a hátamon, a kórházi ágyon. Hangsúlyoznom kell a kórházi ágyat. Ez nem az otthonom. Egyedül és kizárólag életosztónom hozta rám ezt a nyomorúságot.
Szeretet nélkül meg kell örülni. Senkit sem szeretek.
Margó nővér, pszichológusnő, terapeuta, egyetle-

nem, válaszoljon a kérdésre, ha tud. Ugye én voltam az a személy, aki valamikor szép verseket tudott írni?

MARGÓ Egyetlenem. Szerelmem. Mindenem. Életem. Virágom. És még mi jár a fejedben?

Teljesen ki akarsz sajátítani magadnak? Meg akarsz fosztani az életemtől? Kicserélem a lepedőt. Sétálunk. Olvasok neked. Elolvasom, amit írtál. Itt vagyok veled huszonnégy órán keresztül. És te, szemét, ki akarsz sajátítani magadnak? Egyetlenem? Még jó, hogy nem bogaram. Bogár! Megvan nekem az én életem, és az nem a tied, az az enyém. Csak azt ne akard, hogy beléd bújjak! Nekem vannak más betegeim is.

P. Ön Anglia, én Franciaország, és kész.

MARGÓ Ezt a hangot kikérem magamnak. Maga úgy beszél velem, mintha a beosztottja lennék. Magának itt semmi keresnivalója nincs. Menjen haza, és gyötörjön másokat az életével.

P. Hol itt a kijárat? Ez nem kijárat. Ez vészkijárat. A vészkijárat mögött nincs könyörület. Vész. Veszedelem. Vesztőhely. Vessző. Alárendelt mondat következik. Törölve. Ne használjon engem vészkijáratnak. Maga abból él, hogy én beteg vagyok.

MARGÓ Maga pedig megfélekedezik arról, hogy tehetetlen beteg. Maga úgy viselkedik, mint a férjem. Maga vádaskodik, maga örült, magának semmi keresni-valója nincs az elmeógyógyintézetben. Magát nem lehet ápolni. Szeretet nélkül meg kell örülni.

P. Felállni. Felöltözni. Biccenteni. Kimenni a kórházból. Megkeresni. Hazamenni. Nem részletezni.

MARGÓ Igya meg a kávéját! A többiek már ebédelnek, és maga még a reggelijét sem kezdte el.
A hazamenetelt még gyakorolni kell.

P. Nővérekém, ugye én voltam az a személy, aki szép dalokat énekelt?

TRIXI Január 10-én bocsátották el az intézetből - Margó szerint elhamarkodott döntés volt, és előbb vagy utóbb visszakerül, mint a megrögzött bűnözők a börtönbe. Nem közveszélyes.

Dehospitalizációs státusz?

Rorschach elvégezve. Lucher 165. IQ 145, az átlagosnál magasabb. IQ-kontroll 45. Kontroll idején regresszió. Képzettségének megfelelő munkakör betöltésére jelenleg alkalmatlan. Kevés stresszel járó munkaköri feladatok ellátására képes.

Leszázalékolása nem aktuális.

MARGÓ (virágcsokrot nyújt át P.-nek) ... Van remény.

Könyörületterápia, más néven kegyelemterápia

TRIXI Dátum nélkül.

P. HANGJA Valószínűleg orvosi mulasztás történt. Az egyik kórházból kidobtak.

A menhelyről egy nap után egy másik kórházba szállítottak, ahol másnap meghaltam. Azt már valószínűleg nem tudom kideríteni, hogyan lettem hajléktalan. Nem tudom, hogy munka reményében érkeztem vidékről szerencsét próbálni, és közben fejem felől eladták a szállást, vagy az asszonyom dobott ki az utcára, és emiatt nyúltam az italhoz. A kórházi vizsgálatok szerint tény: annyit ittam, hogy kezelőorvosom szerint elszállt az agyam, leépülésem miatt szinte állatiasodtam.

Az egész úgy kezdődött, hogy betelefonált valaki a kórházba, *hogy* vigyenek el a pincéjükből, mert gyanús duzzanatok, véraláfutások vannak a szemem alatt, bűzlök, mint a fekália, lehet, hogy már nagyon beteg vagyok. Különben is hónapok óta ott laktam a házuk alatt.

Rohammentő vitt be a kórházba. Beért a kocsí, és ott a betegek és az orvosok legnagyobb megdöbbenésére kiderült: tetves vagyok. Testem hónapok óta nem látott vizet, olyan bűdös voltam, hogy az ápolót rosszulletet kerülgette, amikor megpróbált kihámozni a nadrágomból.

Ott poroztak, fertőtlenítettek a kórházi folyosón, mert nem lett volna beteg, aki beengedjen a kórterembe, nem lett volna ápoló, aki elvégezze a mosdatást. Pedig addig a kezelőorvos hozzám se férhetett.

Ágyat kaptam. Pontosabban külön kórtermet áldoztak nekem. Engem, szerencsétlent ugyanis - idézem a főorvost - minősíthetetlen magatartásom, artikulálatlan üvöltésem és a szagom miatt senki sem viselt volna el. Napjában többször megesett, hogy ültem az ágy alatt, és onnan próbáltam megérteni a világot. Ez már nem sikerült nekem.

Küldtek szemészetre, vittek röntgenre, megnézték az ideg orvos, de semmi olyan jellegű elváltozást nem találtak nálam, ami akut belgyógyászati kezelést igényelt volna. Igaz ugyan, hogy a májám már rég megnagyobbodott, hogy aztán rohamosan zsugorodni kezdjen; igaz, hogy az agyam leépült, és ezért hord-

tam matracot, hálóinget, vécépapírt és mindent, ami a kezem ügyébe került, a kórterem mosdó alatti területére egy kupacba.

Bejött a nővérem a kórházba, és elámult a kórházi körülményeken - melyeket én teremtettem -, majd kijelentette, hogy haza nem visz. Jelentkeztek később magukat barátainak valló emberek is, ám hazavinni ők sem akartak.

Kezelőorvosom napokig próbált helyet találni nekem különféle szociális kríziskezelő helyeken - hiába. Leépültem, magatehetetlen lettem. Elvonási tüneteim jelentkezésekor agresszív, magam alá vizező és székelő hajléktalan lettem. Sehol sem láttak volna szíve-sen.

Végül egy menhely befogadott[

A kórházban évek óta kallódó ruhákból úgy felöltöztek, hogy nem ismertem magamra. Igaz, először az öltönytáskára húztam fel az alsónadrágot. Kiszállított a mentő a menhelyre, ahova - az intézmény vezetője szerint - magatehetetlenül, magamról semmit sem tudva érkeztem meg. Néhány napig figyeltek, a felfekvéseket elkerülendő forgattak, ám mivel meg sem mozdultam, beszállítottak egy másik kórházba.

Egy napon belül elhaláloztam. Valószínűleg visszafordíthatatlan folyamatok zajlottak már le bennem, ami orvosilag érthető és magyarázható. A leépülés-nek olyan fokára jutottam el, amikor felemésztették magukat az agysejtjeim, májrákosodás következtében leállt a keringésem. A kórház tevékenysége tehát nem hibáztatható, sőt, dicsérendő, hogy helyet kerestek nekem, hálásnak kéne lennem, aki már nem vagyok, meg a hozzátartozóimnak, *hogy* napokon át drága pénzért etettek, altattak, mostak, takarítottak rám.

Mindezt azért mondom el, mert közelít a tél.

(Kobli Anikó beszámolója alapján)

Elhangzik még egy régi dal: „Nincs kegyelem, nincs kegyelem, / Tudtam, hogy **C** lesz a vége, / Jöjjön, ami jön. Én megköszönöm. / Csak maradj meg énnekem.”

Kiadó: Színház Alapítvány. Felelős kiadó: Koltai Tamás
Készült a REPROFLEX nyomdában, Pécs